בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא פרוד בעור
טהור הוא ואיש כי ימרט ראשו
קרוח הוא טהור הוא ואם מפאת פניו ימרט ראשו
גבוח הוא טהור הוא וכי יהיה בקרחת או בגבחת
נגע לבן אדמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו או
בגבחתו וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה
אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור
בשר איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן
בראשו נגעו והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרומים
וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא
כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ
למחנה מושבו והבגד
כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים
או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או
בכל מלאכת עור והיה הנגע ירקרק או אדמדם
בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור
נגע צרעת הוא והראה את הכהן וראה הכהן את
הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים וראה את הנגע
ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או
בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה
צרעת ממארת הנגע טמא הוא ושרף את הבגד
או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או
את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת
ממארת הוא באש תשרף ואם יראה הכהן והנה
לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל
כלי עור וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו
שבעת ימים שנית וראה הכהן אחרי הכבס את
הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה
טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או
בגבחתו ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי
הכבס אתו וקרע אתו מן הבגד או מן העור או
מן השתי או מן הערב ואם תראה עוד בבגד או
בשתי או בערב או בכל כלי עור פרחת הוא באש
תשרפנו את אשר בו הנגע והבגד או השתי או
הערב או כל כלי העור אשר תכבס וסר מהם
הנגע וכבס שנית וטהר זאת תורת נגע צרעת בגד